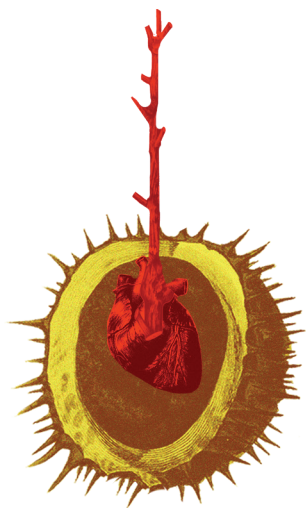

УДК 821.161.2

М91

Юлія Мусаковська

М91 Бог свободи [Текст] : поезія / Юлія Мусаковська. — Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. — 136 с.

ISBN 978-617-679-902-3

В усі часи були і будуть ті, хто вірять у божественну природу свободи, готові платити за неї своїм спокоєм, і навіть життям. У новій книжці Юлії Мусаковської — історії становлення, боротьби і трансформації, коли повсякденне стає силою, а сила перетворюється на вразливість. Хиже лисеня в нагрудній кишені — одна з ключових метафор цієї поезії.

УДК 821.161.2

© Юлія Мусаковська, тексти, 2021
© Анастасія Старко,
художнє оформлення, 2021
© Видавництво Старого Лева, 2021

ISBN 978-617-679-902-3

Усі права застережено

**юлія
мусаковська**

**бог
свободи**

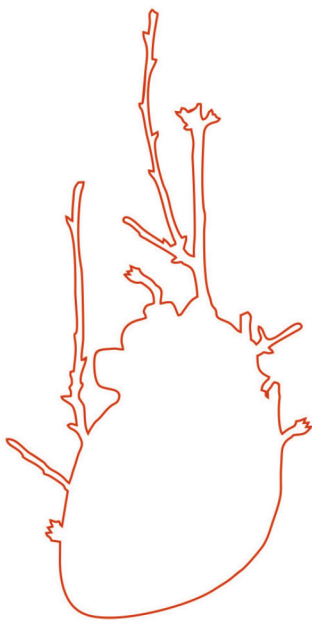
Львів
Видавництво Старого Лева
2021

заблукале серце

* * *

така любов — що аж у горлі клубок гарячий;
без будь-яких напівтонів чи відносних значень,
не упівсерця, а цілим сонцем — і морем,
так гіацинтово, фіалково і безумовно;
така розхристана та надсадна, як ранок ранній,
така разюча: незрозуміло, гоїть чи ранить,
така обіцяна — зм'яклі коліна, розбитий панцир;
як довгождана, але навмисне пропущена станція;
як гуркіт — і голос, який втішає: гроза, гроза;
як вуличний музикант, зарізаний на Підзамчі;
як протаранені кораблі, обмілілі ріки;
як сто п'ятдесят п'ять дітей без батьківської опіки;
як назви втрачених місць, які не втомишся вимовляти;
як благодать найвища та найгірше прокляття;
як чорна трава, спопелілі гнізда і шепіт пустки.
така любов, що вросла —

і ніколи вже не відпустить.

* * *

Ношу в собі п'ять сердець.
Часом вони, розбишаки, змовляються між собою
і зчиняють ґвалт,
ніби зграя скажених годинників,
аж кров виходить із берегів.
Серце матері, що завжди насторожі.
Серце дружини — гаряче і гарно пахне.
Серце доньки, про яке забуваю.
Серце бджоли, що не дає всидіти без руху.
Серце, яке говорить,
муляє і норовить випхати решту,
немов пташеня зозулі в чужому гнізді.